

אבות ההצלחה

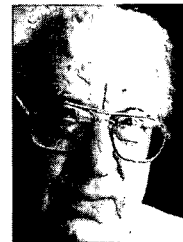

על ספרו של נחום בוגנר "מחשבה צבאית ב'הגנה'" בהוצאת המרכז לתולדות כוח המגן ה"הגנה" ע"ש ישראל גלילי ומשרד הביטחון - ההוצאה לאור/1998

הבריטי (1945-1947)
צמחה - בידעין או שלא
בידעין - בקורסים,
בהשתלמויות, בעלונים,
במאמרים ואף בשיחות
תורה צבאית מקורית...

מסגרת צבאית "בלתי"
לגאליה - וייתכן כי אף
לא בכמה צבאות סדירים
- לא התקיימה פעולה
השכלתית כה רחבה
כבאותה השכבה של
ארגון ההגנה, אשר
נהפכה במלחמת השחרור
לרור למקור האופרטיבי
של הצבא... אפשר לומר,
כי במשך השנים שבין
המאורעות (1936-1939)
לבין המחבק נגד השלטון

פרופ' אל"ם (דימו') יהודה ואלר

מבכירי החוקרים
והמורים בתחום
ההיסטוריה הצבאית

ספרו של נחום בוגנר מחשבה צבאית
ביהגנה" - יוחנן רטנר, יהושע גלברמן,
יצחק דובנו (משרד הביטחון - ההוצאה
לאור, 1998) בא לאשש את הנכתב במובאה
שלעיל. מתוך המאגר המצומצם של הוגי
הדעות הצבאיים בצמרת ה"הגנה" התמקד

מן הראוי לפתוח סיקורת זו במובאה
ממאמר של ישראל בר, שהתפרסם זמן קצר
לאחר סיומה של מלחמת העצמאות
בחוברת מיוחדת של "מערכות", בשם
"בשבילי מחשבה צבאית", שהיא לדעתי
החוברת המעולה ביותר שהופיעה אי-פעם
במסגרת הביטחון (סי"סי"ג, יולי 1950).
וכך כתב ישראל בר תחת כותרת המשנה:
"ירמת ההשכלה ומקוריות המחשבה" (שם,
עמ' 52-53):

למרות הניסיון העשיר,
אשר הפיקוד הגבוה שלנו
רכש לעצמו בתקופות
השונות של ההגנה, יכלו
חבריו להופיע בעיני אנשי
צבא סדיר כ"דיליטנטים"...
אולם למעשה היו לאנשי
הפיקוד הגבוה ולמטות של
ההגנה גם התכונות
החיוניות של "דיליטנטים":
חוסר כפיתות לשגרה
ולתקנונים, מחשבה
מקורית ואומץ לב לעמוד
עליה ולהוציא אותה לפועל
ושאיפה יסודית ומתמדת
לעבודה עצמית, לרכישת
דעת וללימוד מניסיונם של
אחרים.
אפשר לומר שאולי בשום

..לרכישת דעת וללימוד מניסיונם של אחרים

